

lingerne og hørt de Taler, der ere holdte, finder jeg Anledning til at begynde med at gøre en kort almindelig politisk Bemærkning, navnlig rettet til Højre og Socialdemokratiet. Naar de Herrer vente paa, at Venstrevælgerne ude i Landet skulle dele sig mellem Højre og Socialdemokraterne, tror jeg, at de regne meget fejl. Man er fra begge Sider enig om, at det navnlig er i Landbostanden, Venstre har sin Støtte, og det er fuldstændig rigtigt. Det er den danske Bondestand — for at bruge det gode danske Udtryk: Bonde — det er den danske Bonde, der hidtil væsentlig har været Venstres Støtte, det er Bondestanden, der har ført den politiske Kamp fast og udholdende, saa at den Frihed, som vi fik ved Grundloven, kom til sin Ret og kom til at betyde det, som den skulde betyde. Det er ganske naturligt, at Bønderne have været Hærens Kærne i den Kamp, som er ført, fordi det er dem og deres Forfædre, som navnlig have lidt under Fortids Vilkaarlighed. De vare ikke selv Herrer over deres Tid eller deres Arbejde; hvad de havde planlagt, kunde blive kuldkastet, naar der kom Bud fra Herremanden om at møde. Men ligesom den danske Bondestand altsaa har været Kærnen i Frihedstropperne hidtil, tvivler jeg ikke om, at den vil blive det ogsaa i Fremtiden. Saa sandt Venstre, hvad jeg ikke tvivler om, vil vedblive at være tro mod sin Fortids Idealer og staa fast paa den almindelige Valgrets Grund, ikke spørge, om en Mand betaler stor eller lille Ejendomsskyld, om han har mange eller faa Penge, om han har meget eller lidt Jord, men lade hver Mand gælde for lige meget, er jeg overbevist om, at den danske Bondestand — og det Husmænd saavel som Gaardmænd — vil staa sammen, som den har gjort hidtil og ikke vil svinge Venstre eller Venstres Regering. Jeg er heller ikke i Tvivl om, at en stor Del af Bybefolkningen ogsaa efterhaands mere end hidtil vil finde, at dens Plads er hos Venstre, naar den kunstige Stemning, som med Urette er opagiteret mod Venstre paa Grund af Skattelovene, har lagt sig. Sagen er jo nemlig den, at i den lykkelige Fordeling af den danske Jord paa de mange smaa selvstændige Bønders Hænder have vi den bedste Garanti for en rolig og besindig, frisindet og fremadskridende Udvikling, saavel politisk som socialt. Men Udvikling skal der selvfølgelig være og ikke Stilstand. Det er altid gaaet saaledes og vil gaa saaledes fremdeles; at Grænsepælene flyttes længere og længere fremad, og der

er ikke Tvivl om, at Venstre ogsaa ser det som sin Opgave at tage flere og flere af de sociale Spørgsmaal, der frembyde sig, frem til Løsning.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale de Ting, som jeg særlig har forlangt Ordet for at komme ind paa her. Jeg vil da først tillade mig at henlede den højtærede Landbrugsministers og det høje Tings Opmærksomhed paa et Krav, som er meget stærkt fremme blandt de fynske Landmænd, nemlig Ønsket om at faa en Forsøgsstation paa Fyn. Jeg skal tillade mig at begrunde dette Ønske. Interessen for Planteavl er stærkt stigende, og der arbejdes energisk paa Fremgang paa dette for Landbruget saa vigtige Omraade. Flere af Midlerne dertil ere blevne kritiserede med større eller mindre Berettigelse, men om Nyttens og Nødvendigheden af Forsøgsstationer synes der at være i den Grad Enighed, at jeg ikke mindes, at deres Betydning nogen Sinde er bleven draget i Tvivl. Der findes to Forsøgsstationer paa Sjælland og to i Jylland, saa det synes at være ganske berettiget, at der ogsaa kommer Krav fra Fyn om at faa en Station. Forsøgsstationerne ligge nemlig hver i sin Del af Landet som Centrum for alle de paa Plantebrugets Omraade udførte Forsøg, Gødningsforsøg, Dyrkningsforsøg og lignende. Der have alle de lokale Foreningskonsulenter og Assistenters deres faste Rygstød, der foretages Analyser og Tørstofbestemmelser til stor Gavn for de i Omegnen boende Landmænd og Landboforeninger. Som Formand for Aalborg Amts Landboforening kan jeg med Erfaring tale med herom, idet jeg fuldt ud paaskønner den store Nytte, vi deroppe have af den os nærmest liggende Forsøgsstation i Vesterhassing og af den udmærket dygtige og paalidelige Mand, hvis Arbejde er knyttet dertil. Desuden ere Forsøgsstationerne meget vigtige og gode som Anskuelsesundervisning. Folk, som komme dertil i Besøg, ville altid faa noget med hjem, som de virkelig kunne have Nytte af i deres egen Bedrift. Der udføres nødvendige Dyrkningsforsøg, som den enkelte Landmand selv mangler alle eller nogle Betingelser for at udføre saa nøjagtig og ofte, at der virkelig kan fremkomme paalidelige Resultater.

Det staaer vist uimodsagt, at hvad der er udgaaet som Resultat fra vore Forsøgsstationer, er prøvet saa ofte og nøjagtigt, at man kan stole paa Resultatet, naar man anvender det med Eftertanke. Forudsat at den eventuelle Station paa